

Geachte voorzitter en leden van de Commissie Koninkrijksrelaties,

Het is nu ruim twee jaar geleden - februari 2018 - dat Sint Eustatius onder het bewind van een door "Den Haag" aangestuurde regeringscommissaris is gesteld. We zijn als eiland op weg terug naar een vorm van democratie, maar naar de mening van "Den Haag" zijn we daar nog niet. De wet die dat pad markeert kent enige fasering en het komt erop neer dat Europees Nederland vaststelt wanneer Sint Eustatius op enig moment aan de gestelde vereisten heeft voldaan, waarna een volgende fase aanvangt.

Het is omstreeks die tijd dat ik ben gestart om mijn bevindingen over de ontwikkelingen op het eiland - ik woon er - ben gaan schrijven aan de Commissie Koninkrijksrelaties van de Tweede Kamer (al mijn brieven heb ik bij elkaar gezet op een voor eenieder toegankelijke website die ik beschouw als mijn "schrijfhoekje": <http://stata.nu> (de site opent in het Engels maar met het vlaggetje rechtsboven kun je schakelen in de taal). De motivatie daartoe is vooral gelegen in het feit dat Europees Nederland doet wat zij denkt dat goed is en dat er geen kritische pers is (zoals in Europees Nederland) die de ontwikkelingen duidt ten behoeve van het publiek. Er is hier hoegenaamd geen nieuwsvoorziening (en al helemaal geen onafhankelijke) en menigeen is voor wat betreft de lokale, eilandelijke nieuwsvoorziening aangewezen op 'horen zeggen' (bijvoorbeeld op de radio, waar lokale politieke partijen geregeld hun eigen versie geven van hetgeen er gebeurt) of op hetgeen men elkaar vertelt op Facebook. Dit soort signalen bereiken zo goed als nooit de Haagse gremia waar beleid wordt gemaakt resp. gecontroleerd.

En goed beschouwd ben ik ook maar een enkele lokale observator, maar toevallig een die brieven kan schrijven en dat ook doet. Naar mijn mening zouden de lokale politieke partijen hun mening ook moeten laten horen, en dan niet alleen op de lokale radio, maar ook in "Den Haag" teneinde het beleid van Koninkrijksrelaties zo goed mogelijk bij te sturen in de richting die zij gewenst achten (met de Statiaanse bevolking als hun "doelgroep", "oogmerk" of "klant").

In het verleden is dat ook wel eens gebeurd maar ik heb gezien dat zulke brieven meestal niet in behandeling zijn genomen (bijvoorbeeld door de geadresseerde minister) omdat de vorm niet correct was: dan werden er enkele statements gemaakt waaruit de goede lezer of verstaander dan een boodschap kan opmaken maar met hetzelfde gemak kan diezelfde (maar niet willende) lezer stellen "tja, er is mij geen vraag gesteld dus ik hoef hier niet op te reageren". Hier gaat het dan fout. Aan deze kant van de oceaan wordt gesteld "mijn brieven worden niet eens beantwoord" en aan uw kant van de oceaan gaat het leven gewoon door en ligt de Statiaanse brief terzijde.

Noot: Ook mijn brieven bereiken tot op heden op zijn best de status "voor kennisgeving aangenomen" waarna men overgaat tot de orde van de dag. Ik zie dat als een nette manier van weggijken. Maar weggijken blijft het.

In mijn brieven aan de Eerste Kamer - gerelateerd aan hun debat (6 april jl.) met de staatssecretaris van BZK over de voortgang en ontwikkelingen in het Caribisch deel van het Koninkrijk - waarvan ik u een afschrift heb gestuurd kunt u lezen wat ik vind van de benadering van "Den Haag" in de richting van de Statiaanse bevolking (of: hun bestuur). De website 'dossierkoninkrijksrelaties.nl' refereert aan mijn brief en citeert hieruit met "arrogant, belerend en respectloos". Tja, in mijn optiek begint u aan uw termijn als Commissie Koninkrijksrelaties in deze (nog samen te stellen) kabinetsperiode met een

achterstand op dit gebied. Tot op heden heeft de interventie in mijn optiek alleen maar tot (meer) weerzin geleid tegen Europees Nederland. Met dank aan staatssecretaris Knops en zijn vazallen. Het is niet anders, u en ik moeten het ermee doen.

Het gaat hier dan vooral om de vorm: hoe gaan partijen met elkaar om? Ik heb wel eens gezegd dat wanneer een profielschets van een regeringscommissaris aan mij zou zijn voorgelegd (in werkelijkheid wordt zoiets - volgens mij - aan niemand op Statia voorgelegd) dan zouden de drie belangrijkste eigenschappen van zo'n functionaris moeten zijn 'luisteren, luisteren en luisteren'. Maar op de een of andere manier slaagt de staatssecretaris er telkens weer in dat de hierheen gezonden functionaris vooral naar hem moet luisteren en niet in open communicatie moet gaan met de Statiaanse bevolking en vervolgens moet 'handelen' (zonder nader overleg). Ik vraag u om eens bij uzelf te rade te gaan: zou u zo willen worden behandeld? Ik schat in dat ook bij u de recalcitrantie zal worden aangewakkerd. Neemt u van mij aan: de Statiaan is hierin niet anders.

Wanneer gewerkt is aan een goede (in elk geval: verbeterde) relatie tussen Europees Nederland en Statia dan is er pas een redelijke bodem waarop kan worden gesproken over de inhoud. En dan zou het wat mij betreft niet zozeer over de infrastructuur of de administratie(s) moeten gaan maar over fundamentele zaken. Artikel 1 in de Grondwet zegt iets over de gelijke behandeling die zou moeten gelden voor alle Nederlanders in gelijke situaties. Mijn vraag is hierop gebaseerd: waarom is er dan een zo verschillende juridische infrastructuur in Caribisch Nederland vergeleken met Europees Nederland. In dat kader merk ik op dat ik de constructie van 'Openbaar Lichaam' een geweldige vind: zeer flexibel kunnen 'eigen' eilandelijke zaken geregeld worden op een eilandelijke manier (in termen van de Cup-a-Soup reclame: dat zouden meer eilanden moeten doen...). Mijn persoonlijke insteek daarbij zou dan zijn - ik heb dit niet met anderen afgestemd dus ook hier past enige terughoudendheid - dat de basis voor geheel (Europees en Caribisch) Nederland identiek is en waar klimaat, eilandelijke kleinschaligheid, de Engelse instructietaal op school of andere (bijvoorbeeld cultureel georiënteerde) aspecten daarom vragen, de regelgeving op een 'eigen' eilandelijke manier wordt vastgelegd. En dan - wederom: in mijn optiek - niet voor het BES-gebied maar afzonderlijk per eiland!

Graag ga ik met u hierover nader de diepte in, maar nu nog niet. Ik zie immers twee punten die mij hierbij hinderen. Als eerste weet ik niet hoe u deze brief gaat ontvangen. Neemt u deze voor kennisgeving aan en gaat u over tot de orde van de dag of maakt u het Statiaanse beleid tot een vast of periodiek terugkerend agendapunt waarin 'onze' eilandelijke zaken kunnen worden besproken? Voorts (of: ten tweede) spreek ik tot op heden op persoonlijke titel met termen als "in mijn optiek" of "volgens mij". Op de een of andere manier moet ook deze brief bijdragen aan de situatie waarin ook andere Statianen hun inbreng kunnen hebben. U heeft wellicht zelf ook ideeën hoe zoiets nader vorm te geven.

Graag zie ik uit naar het vervolg.

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
Bellevue Road 4, Upper Round Hill,
Sint Eustatius, Caribisch Nederland.